Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►**B**

NEUVOSTON DIREKTIIVI 92/42/ETY,

annettu 21 päivänä toukokuuta 1992,

uusien nestemäisiä tai kaasumaisia polttoaineita käyttävien kuumavesikattiloiden hyötysuhdevaatimuksista

(EYVL L 167, 22.6.1992, s. 17)

Muutettu:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►**M1**	Neuvoston direktiivi 93/68/ETY, annettu 22 päivänä heinäkuuta 1993	L 220	1	30.8.1993
►**M2**	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/8/EY, annettu 11 päivänä helmikuuta 2004	L 52	50	21.2.2004
►**M3**	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/32/EY, annettu 6 päivänä heinäkuuta 2005	L 191	29	22.7.2005
►**M4**	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/28/EY, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2008	L 81	48	20.3.2008

▼B

NEUVOSTON DIREKTIIVI 92/42/ETY,

annettu 21 päivänä toukokuuta 1992,

uusien nestemäisiä tai kaasumaisia polttoaineita käyttävien kuumavesikattiloiden hyötysuhdevaatimuksista

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 100 a artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ([1]),

toimii yhteistyössä Euroopan parlamentin kanssa ([2]),

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([3]),

sekä katsoo, että

päätöksessä 91/565/ETY ([4]) määrätään energiatehokkuuden edistämisestä yhteisössä Save-ohjelman mukaisesti,

on tärkeää toteuttaa toimenpiteitä sisämarkkinoiden toteuttamiseksi asteittain 31 päivään joulukuuta 1992 päättyvän kauden kuluessa; sisämarkkinat käsittävät alueen, jolla ei ole sisäisiä rajoja ja jolla tavaroiden, henkilöiden, palvelujen ja pääomien vapaa liikkuvuus taataan,

jäsenvaltioiden energiansäästöohjelmien parantamisesta 15 päivänä tammikuuta 1985 annetussa neuvoston päätöslauselmassa ([5]) kehotetaan jäsenvaltioita jatkamaan edelleen ja tarvittaessa lisäämään pyrkimyksiään energian järkevämmän käytön edistämiseksi kehittämällä yhtenäistä energiansäästöpolitiikkaa,

neuvoston päätöslauselma, joka on annettu 16 päivänä syyskuuta 1986 ([6]), koskee yhteisön energiapolitiikan uusia tavoitteita vuodelle 1995 ja jäsenvaltioiden politiikkojen lähentämistä sekä erityisesti tavoitetta parantaa energian loppukysynnän tehokkuutta vähintään 20 prosenttia,

Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen 130 r artiklassa määrätään, että ympäristöä koskevien yhteisön toimien tavoitteena on varmistaa, että luonnonvaroja käytetään harkiten ja järkevästi,

on tarpeen ottaa perustaksi korkea suojelun taso terveyttä, turvallisuutta, ympäristönsuojelua ja kuluttajansuojaa koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisehdotuksissa,

neuvoston päätöslauselmassa, joka on annettu 21 päivänä kesäkuuta 1989 ([7]), julistetaan ”että yhteisön olisi kiinnitettävä enemmän huomiota kasvihuoneilmiöön liittyviin ilmastonmuutosten vaaroihin”, ja 29 päivänä lokakuuta 1990 annetuissa neuvoston johtopäätelmissä todetaan, että CO_2- päästöt vuonna 2000 olisi vakautettava koko yhteisössä vuoden 1990 tasolle,

kotimaisella ja palvelualalla, joka vie merkittävän osuuden energian loppukulutuksesta yhteisössä, on tärkeä merkitys,

tämä ala tulee vielä tärkeämmäksi keskuslämmityksen voimakkaan yleistymisen ja yleisen lämmitysmukavuuden lisääntymisen kautta,

parempi kattiloiden hyötysuhde on kuluttajien etujen mukaista; energiansäästö heijastuu hiilivetyjen vähäisempänä tuontina, ja yhteisön energiariippuvuuden vähentymisellä on suotuisa vaikutus sen kauppataseeseen,

---

([1]) EYVL N:o C 292, 22.11.1990, s. 8
([2]) EYVL N:o C 129, 20.5.1991, s. 97 ja EYVL N:o C 94, 13.4.1992
([3]) EYVL N:o C 102, 18.4.1991, s. 46
([4]) EYVL N:o L 307, 8.11.1991, s. 34
([5]) EYVL N:o C 20, 22.1.1985, s. 1
([6]) EYVL N:o C 241, 25.9.1986, s. 1
([7]) EYVL N:o C 183, 20.7.1989, s. 4

▼B

tilalämmittämiseen ja kuuman veden tuottamiseen käytettävien lämmönkehittimien suorituskyvystä uusissa ja olemassa olevissa muissa kuin teollisuusrakennuksissa sekä lämpöeristyksestä ja kuuman talousveden jakeluputkien eristämisestä uusissa muissa kuin teollisuusrakennuksissa 13 päivänä helmikuuta 1978 annettu neuvoston direktiivi 78/170/ETY ([1]) on johtanut olennaisesti erilaisten hyötysuhdetasojen vahvistamiseen eri jäsenvaltioissa,

korkean hyötysuhteen vaatimus kuumavesikattiloille aiheuttaa markkinoilla olevien laitteiden teknisten ominaisuuksien vaihteluvälin supistumista, mikä helpottaa sarjavalmistusta ja edistää mittavien säästöjen saavuttamista; energiahyötysuhteen riittävän korkealle tasolle vahvistavan toimenpiteen puuttuminen voi johtaa sisämarkkinoiden toteutumisen kanssa lämmityslaitteiden hyötysuhteen huomattavaan laskuun alhaisen hyötysuhteen kattiloiden levitessä markkinoille,

paikalliset ilmasto-olosuhteet ja energian ja rakennusten käyttöön liittyvät ominaisuudet vaihtelevat suuresti yhteisössä; jäsenvaltioiden on otettava tämä moninaisuus huomioon määritellessään kattiloiden käyttöönottoedellytyksiä tätä direktiiviä täytäntöön pantaessa; nämä olosuhteet oikeuttavat sen, että jäsenvaltiot, joissa on tämän direktiivin antamispäivänä laajalti käytössä lämminvesivaraajia ja asuintiloihin asennettaviksi tarkoitettuja kattiloita, sallivat edelleen tietyissä tarkoissa rajoissa niiden markkinoille saattamisen ja käyttöön ottamisen; tämän järjestelmän on oltava komission erityisessä valvonnassa,

tämän direktiivin, joka on tarkoitettu poistamaan kattiloiden hyötysuhteeseen liittyviä teknisiä esteitä, on noudatettava uutta lähestymistapaa, joka vahvistettiin 7 päivänä toukokuuta 1985 annetussa neuvoston päätöslauselmassa ([2]), jossa erityisesti määrätään, että lainsäädännön yhdenmukaistaminen rajoitetaan Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen 100 artiklaan pohjautuvien direktiivien avulla olennaisten vaatimusten, jotka markkinoille saatettavien tuotteiden on täytettävä, hyväksymiseen ja että ”nämä olennaiset vaatimukset on laadittava riittävän tarkasti, jotta niiden perusteella voidaan säätää oikeudellisesti sitovia velvoitteita” ja ”jotta tarkastuslaitokset voivat todistaa tuotteet standardien puuttuessa vaatimustenmukaisiksi näiden vaatimusten pohjalta”,

direktiivissä 83/189/ETY ([3]) säädetään teknisiä standardeja ja määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä,

päätöksessä 90/683/ETY ([4]) määrätään vaatimustenmukaisuusarviointimenettelyn eri vaiheissa käytettäviksi tarkoitetuista moduleista, joita on tarkoitus käyttää teknistä yhdenmukaistamista koskevissa direktiiveissä,

hyötysuhdevaatimukset täyttävissä kattiloissa olisi oltava EY-merkki ja tarvittaessa asianmukaiset merkit, jotka mahdollistavat niiden liikkumisen vapaasti ja käyttöönoton niiden aiotun tarkoituksen mukaisesti yhteisössä,

direktiivissä 89/106/ETY ([5]) säädetään rakennusalan tuotteita koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä, ja

tässä direktiivissä tarkoitetuille kaasukattiloille on tarpeen vahvistaa hyötysuhdevaatimukset energian järkevän käytön edistämiseksi, kuten jäsenvaltioiden kaasulaitteita koskevan lainsäädännön lähentämisestä 29 päivänä kesäkuuta 1990 annetussa neuvoston direktiivissä 90/396/ETY säädetään ([6]),

---

([1]) EYVL N:o L 52, 23.2.1978, s. 32. Direktiiviä muutettu direktiivillä 82/885/ETY (EYVL N:o L 378, 31.12.1982, s. 19).
([2]) EYVL N:o C 136, 4.6.1985, s. 1
([3]) EYVL N:o L 109, 26.4.1983, s. 8. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä 90/230/ETY (EYVL N:o L 128, 18.5.1990, s. 15).
([4]) EYVL N:o L 380, 31.12.1990, s. 13
([5]) EYVL N:o L 40, 11.2.1989, s. 12
([6]) EYVL N:o L 196, 26.7.1990, s. 15

▼B

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Tässä direktiivissä, joka on osa energiatehokkuuden edistämistä yhteisössä koskevaa SAVE-ohjelmaa, määritellään hyötysuhdevaatimukset, joita sovelletaan uusiin nestemäisiä tai kaasumaisia polttoaineita käyttäviin kuumavesikattiloihin, joiden nimellisteho on vähintään 4 kilowattia ja enintään 400 kilowattia, jäljempänä ”kattilat”.

2 artikla

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

— ”*kattilalla*”: kattilan rungosta ja polttimesta muodostuvaa yksikköä, joka on suunniteltu siirtämään palamisessa vapautuva lämpö veteen,

— ”*laitteella*”:

  — kattilan runkoa, johon on suunniteltu asennettavaksi poltin,

  — poltinta, joka on suunniteltu asennettavaksi kattilan runkoon,

— ”*nimellishyötyteholla (ilmaistuna kilowatteina)*”: valmistajan vahvistamaa ja takaamaa suurinta lämpöarvoa, joka voidaan tuottaa jatkuvassa käytössä valmistajan ilmoittamalla hyötyteholla,

— ”*hyötyteholla (ilmoitettuna prosentteina)*”: kattilaveteen siirretyn lämpötuloksen sekä tuotteen, jonka lämpöarvo on alhaisempi kuin polttoaineen vakiopaine, ja polttoainemäärää ja aikayksikköä kohti ilmaistun kulutuksen välistä suhdetta,

— ”*osakuormalla (ilmaistuna prosentteina)*”: ajoittain tai nimellishyötytehoa alhaisemmalla teholla käyvän kattilan hyötytehon ja nimellishyötytehon välistä suhdetta,

— ”*kattilaveden keskilämpötilalla*”: veden lämpötilojen keskiarvoa kattilan sisääntulo- ja ulostulokohdassa,

— ”*standardikattilalla*”: kattilaa, jonka käyttöveden keskilämpötilaa voidaan rajoittaa suunnittelulla,

— ”*lämminvesivaraajalla*”: kattilaa, joka on suunniteltu kytkettäväksi keskuslämmitysverkostoon ja asennettavaksi takkasyvennykseen osana lämminvesivaraaja/kaasupoltin-yhdistelmää,

— ”*matalalämpötilakattilalla*”: kattilaa, joka voi toimia jatkuvasti syöttöveden lämpötilan ollessa 35—40° C ja jossa eräissä olosuhteissa voi aiheutua veden tiivistymistä, mukaan luetaan myös kondenssikattilat, joissa käytetään nestemäistä polttoainetta,

— ”*kaasukäyttöiset kondenssikattilat*”: kattilaa, joka on suunniteltu jatkuvasti tiivistämään suuren osan palamiskaasujen sisältämästä vesihöyrystä,

— ”*asuintilaan asennettavalla kattilalla*”: nimellishyötyteholtaan alle 37 kilowatin kattilaa, joka on suunniteltu lämmittämään asuintilaa, johon se on asennettu, luovuttamalla lämpöä kuorestaan ja jossa on kuumaa vettä luonnollisella kierrolla tuottava paisuntakammio; tällaisissa kattiloissa on niiden kuoressa nimenomainen merkintä siitä, että ne on asennettava asuintilaan.

3 artikla

1. Tämä direktiivi ei koske:

— kuumavesikattiloita, joissa voidaan käyttää erilaisia polttoaineita, myös kiinteitä polttoaineita,

— kuuman veden nopeaan tuottamiseen tarkoitettuja laitteita,

▼B

— kattiloita, jotka on suunniteltu sellaisiksi, että niissä voidaan käyttää polttoaineita, joidenominaisuudet poikkeavat merkittävästi yleisesti kaupan pidettyjen nestemäisten ja kaasumaisten polttoaineiden ominaisuuksista (teollinen jätekaasu, biokaasu, jne.),

— liesiä ja laitteita, jotka on suunniteltu pääasiassa lämmittämään tiloja, joihin ne on asennettu, ja joiden lisätehtävänä on tuottaa kuumaa vettä keskuslämmitykseen ja talouskäyttöön,

— laitteita, joiden hyötyteho on alle 6 kilowattia ja jotka käyttävät luonnollista kiertoa ja on suunniteltu pelkästään varastoitavan kuuman veden tuotantoon,

— kattiloita, joita on valmistettu yksittäisinä kappaleina,

▼M2

— yhteistuotantoyksiköt hyötylämmön tarpeeseen perustuvan sähkön ja lämmön yhteistuotannon edistämisestä sisämarkkinoilla 11 päivänä helmikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/8/EY ([1]) määritelmän mukaisesti.

▼B

2. Jos kattilalla on kaksi käyttötarkoitusta, sekä tilojen lämmittäminen että kuuman veden tuottaminen, 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut hyötysuhdevaatimukset koskevat vain lämmityskäyttöä.

4 artikla

▼M1

1. Jäsenvaltiot eivät saa kieltää, rajoittaa tai estää tämän direktiivin säännösten mukaisten laitteiden ja kattiloiden markkinoille saattamista ja käyttöön ottamista alueellaan, jos ne on varustettu 7 artiklassa säädetyllä CE-merkinnällä, joka osoittaa niiden vaatimustenmukaisuuden tämän direktiivin säännöskokonaisuuden kanssa, mukaan lukien 7 ja 8 artiklassa säädetyt vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyt, siinä määrin kuin perustamissopimuksessa tai muissa direktiiveissä tai yhteisön säännöksissä ei toisin määrätä.

▼B

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki aiheelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kattiloita voidaan ottaa käyttöön ainoastaan silloin, kun ne täyttävät 5 artiklan 1 kohdassa asetetut hyötysuhdevaatimukset ja käyttöönottoedellytykset, joita jäsenvaltiot säätävät paikallisten ilmasto-olosuhteiden sekä energiaan ja rakennusten käyttöön liittyvien ominaisuuksien perusteella.

3. Kuitenkin jäsenvaltioissa, joissa lämminvesivaraajatyyppiset kattilat ja/tai asuintiloihin asennettavat kattilat ovat laajalti käytössä tämän direktiivin antamispäivänä, sallivat edelleen niiden käyttöönoton sillä ehdolla, että sekä niiden hyötysuhde että nimellisteho 30 prosentin osakuormalla on enintään 4 prosenttia alle 5 artiklan 1 kohdassa vahvistettujen standardikattilan vaatimusten.

4. Komissio seuraa jatkuvasti 2 ja 3 kohdan säännösten vaikutuksia ja analysoi niitä 10 artiklan mukaan toimitettavassa kertomuksessa. Tässä tarkoituksessa jäsenvaltiot toimittavat komissiolle kaikki sen pyytämät tiedot, jotta se voi esittää neuvostolle tuossa artiklassa säädetyt muutosehdotukset, joiden tarkoituksena on varmistaa kaikissa tapauksissa energiatehokkuus ja kattiloiden vapaa liikkuvuus yhteisössä.

▼M1

5. a) Jos kattilat kuuluvat muita näkökohtia käsittelevien direktiivien soveltamisalaan, joissa säädetään CE-merkinnän kiinnittämisestä, merkintä osoittaa, että kattiloiden oletetaan olevan myös näiden direktiivien säännösten mukaisia.

([1]) EUVL L 52, 21.2.2004, s. 50.

▼M1

b) Kuitenkin, jos yhdessä tai useammassa näistä direktiiveistä annetaan valmistajalle siirtymäkauden aikana vapaus valita sovellettava järjestelmä, CE-merkintä osoittaa ainoastaan valmistajan soveltamien direktiivien säännösten mukaisuuden. Tällöin sovellettavien direktiivien viitenumerot, sellaisina kuin ne on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*, on merkittävä näissä direktiiveissä vaadittuihin, kattiloiden mukana oleviin asiakirjoihin, ilmoituksiin tai ohjeisiin.

▼B

5 artikla

1. Kattiloiden on täytettävä seuraavat hyötytehovaatimukset:

— nimellisteholla, eli kattilan toimiessa kilowatteina ilmaistulla nimellisteholla P_n kattilaveden keskilämpötilassa 70 °C

ja

— osakuormalla, eli kattilan toimiessa 30 prosentin osakuormalla kattilaveden keskilämpötilassa, joka vaihtelee kattilatyypin mukaan.

Noudatettavat hyötytehovaatimukset on esitetty seuraavassa taulukossa:

Kattilatyyppi	Tehoalue	Hyötysuhde osakuormalla		Hyötysuhde nimellisteholla	
	(kW)	Kattilaveden keskilämpötila (°C)	Hyötysuhdevaatimus (%)	Kattilaveden keskilämpötila (°C)	Hyötysuhdevaatimus (%)
Standardikattilat	4—400	70	$\geq 84 + 2 \log P_n$	≥ 50	$\geq 80 + 3 \log P_n$
Matalalämpötilakattilat (*)	4—400	70	$\geq 87{,}5 + 1{,}5 \log P_n$	40	$\geq 87{,}5 + 1{,}5 \log P_n$
Kaasukäyttöiset kondenssikattilat	4—400	70	$\geq 91 + 1 \log P_n$	30 (**)	$\geq 97 + 1 \log P_n$

(*) Myös nestemäisiä polttoaineita käyttävät kondenssikattilat.
(**) Kattilan syöttöveden lämpötila.

2. Tämän direktiivin vaatimuksia koskevissa yhdenmukaistetuissa standardeissa, jotka on laadittu komission toimeksiannolla direktiivien 83/189/ETY ja 88/182/ETY ([1]) mukaisesti, vahvistetaan erityisesti tuotantoon ja mittaukseen pätevät todentamismenetelmät. Sopivat toleranssit on yhdistettävä hyötysuhdetasoiksi.

▼M3

———

▼B

7artikla

1. Jäsenvaltioiden on katsottava 5 artiklan 1 kohdassa säädettyjä olennaisia hyötysuhdevaatimuksia vastaaviksi ne kattilat, jotka vastaavat yhdenmukaistettuja standardeja, joiden viitenumerot on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* ja joille jäsenvaltiot ovat julkaisseet yhdenmukaistettuja standardeja vastaavat kansallisen standardin viitenumerot. Tällaisissa kattiloissa on oltava liitteessä I olevassa 1 kohdassa tarkoitettu ►M1 ”CE-merkintä” ◄, ja niiden mukana on oltava EY-vaatimustenmukaisuusvakuutus.

2. Sarjavalmisteisten kattiloiden vaatimustenmukaisuus on varmennettava:

— tutkimalla kattilatyypin hyötysuhde liitteessä III esitetyn B modulin mukaisesti

([1]) EYVL N:o L 81, 26.3.1988, s. 75

▼B

ja

— vakuutuksella vaatimustenmukaisuudesta hyväksytyn tyypin kanssa liitteessä IV esitetyn C, D tai E modulin mukaisesti.

Kaasumaista polttoainetta käyttävien kattiloiden osalta hyötysuhteen vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelynä käytetään turvallisuuden arviointiin käytettyjä menettelyjä, joista on säädetty direktiivissä 90/396/ETY.

3. Kun erikseen kaupan pidetyt laitteet saatetaan markkinoille, niissä on oltava ►M1 ”CE-merkintä” ◄ ja niiden mukana on oltava EY-vaatimustenmukaisuusvakuutus, jossa määritellään ne parametrit, joiden avulla laitteiden on mahdollista asennuksen jälkeen saavuttaa 5 artiklan 1 kohdassa säädetyt hyötytehotasot.

▼M1

4. Tämän direktiivin ja muiden CE-merkinnän antamista koskevien säännösten vaatimusten mukaisuuden osoittava CE-merkintä sekä liitteessä I määrätyt tiedot on kiinnitettävä kattiloihin ja laitteisiin näkyvästi, helposti luettavasti ja pysyvästi. On kiellettyä kiinnittää näihin tuotteisiin merkintöjä, joita ulkopuoliset voivat merkityksen ja kirjoitustavan vuoksi erehtyä pitämään CE-merkintänä. Muita merkintöjä saa kiinnittää kattiloihin ja laitteisiin, jos ne eivät heikennä CE-merkinnän näkyvyyttä ja luettavuutta.

5. a) Jos jäsenvaltio havaitsee, että CE-merkintä on kiinnitetty perusteettomasti, valmistaja tai tämän yhteisöön sijoittautunut edustaja on velvollinen palauttamaan tuotteen CE-merkintää koskevien säännösten mukaiseksi ja lopettamaan rikkomuksen kyseisen jäsenvaltion vahvistamien edellytysten mukaisesti;

b) Jos vaatimustenvastaisuus jatkuu, jäsenvaltion on toteutettava kaikki aiheelliset toimenpiteet kyseisen tuotteen markkinoille saattamisen rajoittamiseksi tai kieltämiseksi tai sen varmistamiseksi, että se vedetään markkinoilta ja ilmoitettava siitä komissiolle ja muille jäsenvaltioille.

▼B

8 artikla

▼M1

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille laitokset, jotka ne ovat nimenneet suorittamaan 7 artiklassa säädetyt menettelyt sekä erityiset tehtävät, joita varten nämä laitokset on nimetty ja komission niille ennakolta antamat tunnusnumerot.

Komissio julkaisee *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* luettelon ilmoitetuista laitoksista ja niiden tunnusnumeroista sekä tehtävistä, joita varten ne on ilmoitettu. Komissio huolehtii luettelon pitämisestä ajan tasalla.

▼B

2. Jäsenvaltioiden on noudatettava liitteessä V vahvistettuja vähimmäisarviointiperusteita näiden tarkastuslaitosten nimeämisessä. Tarkastuslaitosten, jotka täyttävät vastaavissa yhdenmukaistetuissa standardeissa vahvistetut arviointiperusteet, on katsottava täyttävän kyseisessä liitteessä määrätyt arviointiperusteet.

3. Tarkastuslaitoksen on peruutettava ilmoituksensa, jos se havaitsee, että ilmoittaneen jäsenvaltion laitos ei enää täytä 2 kohdassa tarkoitettuja arviointiperusteita. Sen on heti ilmoitettava siitä muille jäsenvaltioille ja komissiolle ja peruutettava ilmoitus.

9 artikla

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät säädökset ennen 1 päivää tammikuuta 1993. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

▼B

Jäsenvaltioiden on sovellettava näitä säädöksiä 1 päivästä tammikuuta 1994 alkaen.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on sallittava tämän direktiivin antamishetkellä niiden alueella voimassa olevia sääntöjä ja järjestelmiä vastaavien laitteiden markkinoille saattaminen ja käyttöönotto 31 päivään joulukuuta 1997 asti.

10 artikla

Kolme vuotta tämän direktiivin täytäntöönpanon jälkeen komissio esittää Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen saavutetuista tuloksista. Kertomuksen oheen liitetään tarvittaessa tämän direktiivin muutosehdotukset, jotka on tehty saavutettujen tulosten ja tekniikan edistyksen perusteella.

▼M3

10 a artikla

Tämä direktiivi katsotaan käyttöä koskevan energiatehokkuuden osalta energiaa käyttävien tuotteiden ekologiselle suunnittelulle asetettavien vaatimusten puitteista 6 päivänä heinäkuuta 2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/32/EY ([1]) 15 artiklan mukaiseksi täytäntöönpanotoimenpiteeksi mainitun direktiivin mukaisesti, ja sitä voidaan muuttaa tai se voidaan kumota ►M4 direktiivin 2005/32/EY 19 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen ◄.

▼B

11 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

([1]) EUVL L 191, 22.7.2005, s. 29.

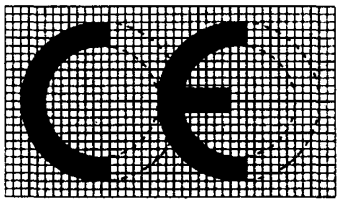
▼M1

LIITE I

CE-VAATIMUSTENMUKAISUUSMERKINTÄ JA ERITYISET LISÄMERKINNÄT

1. **CE-vaatimustenmukaisuusmerkintä**

— CE-vaatimustenmukaisuusmerkintä koostuu kirjaimista ”CE” seuraavalla tavalla kirjoitettuina:

— Jos CE-merkintää pienennetään tai suurennetaan, on noudatettava edellä esitetyn kirjoitustavan mittasuhteita.

— CE-merkinnän eri osien on oltava selvästi samankorkuisia ja vähintään 5 mm.

▼M3

_____

_____

▼B

LIITE III

B moduli: EY-tyyppitarkastus

1 Tämä moduli kuvaa sitä menettelyn osaa, jolla ilmoitettu tarkastuslaitos varmistaa ja todistaa, että tarkasteltavaa tuotantoa edustava näyte vastaa tämän direktiivin asiaa koskevia säännöksiä.

2 Valmistajan tai valmistajan edustajan, joka on sijoittautunut yhteisöön, on toimitettava EY-tyyppitarkastusta koskeva hakemus valitsemalleen ilmoitetulle tarkastuslaitokselle.

Hakemuksessa on oltava:

— valmistajan nimi ja osoite, ja jos valmistajan edustaja on toimittanut hakemuksen, myös hänen nimensä ja osoitteensa,

— kirjallinen vakuutus siitä, että samaa hakemusta ei ole toimitettu toiselle ilmoitetulle tarkastuslaitokselle,

— edellä 3 kohdassa kuvatut tekniset asiakirjat.

Hakijan on toimitettava ilmoitetun tarkastuslaitoksen käyttöön tarkastettavaa tuotantoa edustava näyte, jäljempänä ”tyyppi”. Ilmoitettu tarkastuslaitos voi pyytää lisää näytteitä, jos testausohjelma edellyttää sitä.

3 Teknisten asiakirjojen perusteella on voitava arvioida tuotteen direktiivissä säädettyjen vaatimusten mukaisuus. Teknisten asiakirjojen on, jos arvioinnin kannalta on tarpeen, katettava tuotteen suunnittelu, valmistus ja toiminta sekä sisällettävä arvioinnin kannalta tarvittavassa määrin:

— tyypin yleinen kuvaus,

— esimerkiksi rakennetta ja valmistusta koskevat periaatepiirustukset sekä komponentteja ja osakokoonpanoja ja kytkentöjä koskevat kaaviot,

— piirustusten, kaavioiden sekä tuotteen toiminnan ymmärtämiseksi tarvittavat kuvaukset ja selitykset,

— luettelo 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista standardeista, joita on noudatettu joko kokonaan tai osittain sekä kuvaukset käytetyistä ratkaisuista, joilla direktiivissä säädettyjen olennaisten vaatimusten noudattaminen on varmistettu silloin, kun kyseisessä artiklassa tarkoitettuja standardeja ei ole noudatettu,

— tehtyjen lujuuslaskelmien tulokset, suoritetut tutkimukset,

— testausselosteet.

4 Ilmoitetun tarkastuslaitoksen on:

4.1 tarkastettava teknisten asiakirjojen lisäksi se, että tyyppi on valmistettu niiden mukaisesti sekä tunnistettava ne osat, jotka on suunniteltu 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen standardien asiaa koskevien lausumien mukaisesti samoin kuin osat, joiden suunnittelussa ei ole noudatettu kyseisten standardien asiaa koskevia lausumia;

4.2 suoritettava tai suoritutettava tarkoituksenmukaisia tarkastuksia ja tarvittavia testejä sen tarkastamiseksi, täyttävätkö valmistajan soveltamat ratkaisut direktiivissä säädetyt olennaiset vaatimukset silloin, kun 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja standardeja ei ole noudatettu;

4.3 suoritettava tai suoritutettava tarkoituksenmukaisia tarkastuksia ja tarvittavia testejä tarkastaakseen, että asiaa koskevia standardeja on todella noudatettu silloin, kun valmistaja on valinnut asiaa koskevien standardien noudattamisen;

4.4 sovittava hakijan kanssa paikasta, jossa tarkastukset ja tarvittavat testit on tehtävä.

5 Jos tyyppi täyttää tämän direktiivin säännökset, ilmoitetun tarkastuslaitoksen on annettava EY-tyyppitarkastustodistus hakijalle. Todistuksessa on oltava valmistajan nimi ja osoite, tarkastuksessa tehdyt päätelmät ja hyväksytyn tyypin välttämättömät tunnistetiedot.

Todistukseen on liitettävä luettelo asiaa koskevista teknisistä asiakirjoista, ja ilmoitetun tarkastuslaitoksen on säilytettävä jäljennös siitä.

▼B

Jos valmistajalta tai valmistajan edustajalta, joka on sijoittautunut yhteisöön, evätään tyyppivarmentaminen, ilmoitetun tarkastuslaitoksen on esitettävä yksityiskohtaiset syyt epäämiselle.

On säädettävä muutoksenhakumenettelystä.

6 Hakijan on ilmoitettava EY-tyyppitarkastustodistusta koskevia teknisiä asiakirjoja hallussaan pitävälle ilmoitetulle tarkastuslaitokselle kaikista hyväksyttyyn tuotteeseen tehdyistä muutoksista, joille on saatava lisähyväksyminen, jos ne voivat vaikuttaa olennaisten vaatimusten mukaisuuteen tai tuotteen säädettyihin käyttöolosuhteisiin. Lisähyväksyminen annetaan lisäyksenä alkuperäiseen EY-tyyppitarkastustodistukseen.

7 Kaikkien ilmoitettujen tarkastuslaitosten on toimitettava muille ilmoitetuille tarkastuslaitoksille asiaankuuluvaa tietoa EY-tyyppitarkastustodistuksista sekä annetuista lisäyksistä ja peruutuksista.

8 Toiset ilmoitetut tarkastuslaitokset voivat saada jäljennöksiä EY-tyyppitarkastustodistuksista ja/tai niiden lisäyksistä. Todistusten liitteet on pidettävä muiden ilmoitettujen tarkastuslaitoksien saatavilla.

9 Valmistajan tai valmistajan edustajan, joka on sijoittautunut yhteisöön, on säilytettävä EY-tyyppitarkastustodistukset ja tekniset asiakirjat sekä niiden lisäykset vähintään kymmenen vuotta siitä, kun viimeinen tuote on valmistettu.

Jos valmistaja tai valmistajan valtuutettu edustaja ei ole sijoittautunut yhteisöön, velvollisuus pitää tekniset asiakirjat saatavilla on henkilöllä, joka saattaa tuotteen yhteisössä markkinoille.

▼B

LIITE IV

C moduli: tyypinmukaisuus

1 Tämä moduli kuvaa sitä osaa menettelyä, jossa valmistaja tai valmistajan valtuutettu edustaja, joka on sijoittautunut yhteisöön, varmistaa ja vakuuttaa, että kyseiset tuotteet ovat EY-tyyppitarkastustodistuksessa kuvatun tyypin mukaisia ja täyttävät tämän direktiivin vaatimukset. ►M1 Valmistajan tai tämän yhteisöön sijoittautuneen edustajan on kiinnitettävä jokaiseen laitteeseen CE-merkintä ja laadittava kirjallinen vaatimustenmukaisuusvakuutus. ◄

2 Valmistajan on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet huolehtiakseen siitä, että tuotantovaiheessa varmistetaan valmistettavien tuotteiden EY-tyyppitarkastustodistuksessa kuvatun tyypin ja direktiivin hyötysuhdevaatimusten mukaisuus.

3 Valmistajan tai valmistajan valtuutetun edustajan on säilytettävä jäljennös vaatimustenmukaisuusvakuutuksesta vähintään kymmenen vuotta siitä, kun viimeinen tuote on valmistettu.

Jos valmistaja tai valmistajan valtuutettu edustaja ei ole sijoittautunut yhteisöön, velvollisuus pitää tekniset asiakirjat saatavilla on henkilöllä, joka saattaa tuotteen yhteisössä markkinoille.

4 Valmistajan valitseman ilmoitetun tarkastuslaitoksen on tehtävä tai teetettävä tuotteen tarkastuksia satunnaisotannalla. Ilmoitetun tarkastuslaitoksen valmiista tuotteista paikan päällä ottamat riittävät näytteet on tarkastettava, ja niille on tehtävä 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitetussa asiaa koskevassa standardissa (standardeissa) määrätyt tai vastaavat testit sen tarkastamiseksi, onko tuote asiaa koskevan direktiivin vaatimusten mukainen. Jos yksi tai useampi tarkastettu tuote ei vastaa vaatimuksia, ilmoitetun tarkastuslaitoksen on toteutettava aiheelliset toimenpiteet.

D moduli: tuotannon laadunvarmistus

1 Tämä moduli kuvaa menettelyä, jossa valmistaja, joka täyttää 2 kohdan velvoitteet, varmistaa ja vakuuttaa, että kyseiset laitteet ovat EY-tyyppitarkastustodistuksessa kuvatun tyypin mukaisia ja täyttävät tämän direktiivin vaatimukset. ►M1 Valmistajan tai tämän yhteisöön sijoittautuneen edustajan on kiinnitettävä jokaiseen laitteeseen CE-merkintä ja laadittava kirjallinen vaatimustenmukaisuusvakuutus. CE-merkintään on liitettävä 4 kohdassa tarkoitetusta valvonnasta vastaavan ilmoitetun laitoksen tunnusnumero. ◄

2 Valmistajan on käytettävä 3 kohdassa tarkoitettua, hyväksyttyä laatujärjestelmää ja suoritettava valmiiden laitteiden tarkastus ja testaus. Valmistajan on oltava 4 kohdassa tarkoitetun valvonnan alainen.

3. *Laatujärjestelmä*

3.1 Valmistajan on toimitettava kyseisten laitteiden laatujärjestelmänsä arvioimista koskeva hakemus valitsemalleen ilmoitetulle tarkastuslaitokselle.

Hakemuksessa on oltava:

— kaikki asiaa koskevat tiedot suunnitellusta tuoteryhmästä,

— laatujärjestelmää koskevat asiakirjat,

— hyväksyttyyn tyyppiin liittyvät tekniset asiakirjat sekä jäljennös EY-tyyppitestaustodistuksesta.

3.2 Laatujärjestelmän on varmistettava, ettälaitteet ovat EY-tyyppitarkastustodistuksessa kuvatun tyypin mukaisia ja täyttävät niihin sovellettavassa direktiivissä säädetyt vaatimukset.

Kaikki valmistajan hyväksymät perusedellytykset, vaatimukset ja säännökset on kirjattava järjestelmällisesti ja täsmällisesti kirjallisiksi ohjelmiksi, menettelyiksi ja ohjeiksi. Näiden laatujärjestelmää koskevien asiakirjojen on mahdollistettava laatuohjelmien, suunnitelmien, käsikirjojen ja pöytäkirjojen yhdenmukainen tulkinta.

Niissä on erityisesti oltava riittävä kuvaus:

— laatutavoitteista ja organisaation rakenteesta, vastuualueista ja johdon vastuusta ja toimivallasta laitteiden laatukysymysten osalta,

▼B

— käytetyistä valmistuksen, laadunvalvonnan ja laadunvarmistuksen tekniikoista, menetelmistä ja järjestelmällisestä toiminnasta,

— tarkastuksista ja testeistä, jotka tehdään ennen valmistusta, valmistuksen aikana ja sen jälkeen ja niiden suoritustiheys,

— esimerkiksi sellaisista laatupöytäkirjoista, kuten tarkastusselosteet ja testaustiedot, kalibrointitiedot, asianomaisen henkilöstön pätevöimiseen liittyvät kertomukset jne.,

— keinoista, joilla valvotaan laitteilta vaaditun laadun toteutumista ja laatujärjestelmän toiminnan tehokkuutta.

3.3 Ilmoitetun tarkastuslaitoksen on arvioitava laatujärjestelmä ratkaistakseen, täyttääkö se 3.2 kohdassa tarkoitetut vaatimukset. Ilmoitetun tarkastuslaitoksen on pidettävä olettamuksena, että laatujärjestelmät, joissa sovelletaan asiaa koskevia yhdenmukaistettuja standardeja, vastaavat näitä vaatimuksia. Arviointiryhmässä on oltava vähintään yksi arvioija, jolla on kokemusta kyseisen tuoteteknologian arvioinnista. Arviointimenettelyyn on kuuluttava tarkastuskäynti valmistajan laitoksella.

Päätöksestä on ilmoitettava valmistajalle. Ilmoituksessa on oltava tarkastuksessa tehdyt päätelmät sekä perusteltu arviointipäätös.

3.4 Valmistajan on taattava, että hyväksytyn laatujärjestelmän mukaiset velvoitteet tulevat täytetyiksi ja että laatujärjestelmä pysyy riittävänä ja tehokkaana.

Valmistajan tai valmistajan edustajan on ilmoitettava laatujärjestelmän hyväksyneelle ilmoitetulle tarkastuslaitokselle laatujärjestelmään aiotusta muutoksesta.

Ilmoitetun tarkastuslaitoksen on arvioitava ehdotetut muutokset ja päätettävä, täyttääkö muutettu laatujärjestelmä edelleen 3.2 kohdassa tarkoitetut vaatimukset vai onko vaadittava uusinta-arviointi.

Sen on ilmoitettava päätöksensä valmistajalle. Ilmoituksessa on oltava tarkastuksessa tehdyt päätelmät sekä perusteltu arviointipäätös.

4. *Ilmoitetun tarkastuslaitoksen vastuulla oleva valvonta*

4.1 Valvonnan tarkoituksena on varmistaa, että valmistaja täyttää hyväksytystä laatujärjestelmästä johtuvat velvoitteet asianmukaisesti.

4.2 Valmistajan on sallittava ilmoitetulle tarkastuslaitokselle tarkastusta varten pääsy valmistus-, tarkastus- ja testauspaikalle ja varastoon sekä annettava sille kaikki tarvittavat tiedot, erityisesti:

— laatujärjestelmää koskevat asiakirjat,

— esimerkiksi sellaisista laatupöytäkirjoista, kuten tarkastusselosteet ja testaustiedot, kalibrointitiedot, asianomaisen henkilöstön pätevyyteen liittyvät kertomukset jne.

4.3 Ilmoitetun tarkastuslaitoksen on tehtävä määräajoin tarkastuksia varmistaakseen, että valmistaja ylläpitää ja noudattaa laatujärjestelmää sekä annettava tarkastuskertomus valmistajalle.

4.4 Ilmoitettu tarkastuslaitos voi lisäksi ennalta ilmoittamatta käydä valmistajan luona. Näillä käynneillä ilmoitettu tarkastuslaitos voi tarvittaessa tehdä tai teettää testejä tarkastaakseen, että laatujärjestelmä toimii asianmukaisesti. Ilmoitetun tarkastuslaitoksen on annettava valmistajalle kertomus käynnistä sekä testausseloste, jos testaus on suoritettu.

5 Valmistajan on säilytettävä vähintään kymmenen vuotta siitä, kun viimeinen tuote on valmistettu kansallisten viranomaisten saatavilla:

— asiakirjat, joita tarkoitetaan 3.1 kohdan toisessa luetelmakohdassa,

— muutostiedot, joita tarkoitetaan 3.4 kohdan toisessa alakohdassa,

— ilmoitetun tarkastuslaitoksen päätökset sekä kertomukset ja selosteet, joita tarkoitetaan 3.4 kohdan viimeisessä alakohdassa sekä 4.3 ja 4.4 kohdassa.

6 Kaikkien ilmoitettujen tarkastuslaitosten on annettava toisille ilmoitetuille tarkastuslaitoksille asiaa koskevia tietoja laatujärjestelmien hyväksymisistä ja hyväksymisien peruutuksista.

▼B

E moduli: tuotteen laadunvarmistus

1 Tämä moduli kuvaa menettelyä, jossa valmistaja, joka täyttää 2 kohdan velvoitteet varmistaa ja vakuuttaa, että kattilat ja laitteet ovat EY-tyyppitarkastustodistuksessa kuvatun tyypin mukaisia. ►M1 Valmistajan tai tämän yhteisöön sijoittautuneen edustajan on kiinnitettävä jokaiseen kattilaan ja laitteeseen CE-merkintä ja laadittava kirjallinen vaatimustenmukaisuusvakuutus. CE-merkintään on liitettävä 4 kohdassa tarkoitetusta valvonnasta vastaavan ilmoitetun laitoksen tunnusnumero. ◄

2 Valmistajan on käytettävä 3 kohdassa tarkoitettua hyväksyttyä laatujärjestelmää kattilan ja laitteen lopputarkastuksessa ja -testauksessa ja valmistajan on oltava 4 kohdassa tarkoitetun valvonnan alainen.

3. *Laatujärjestelmä*

3.1 Valmistajan on jätettävä kattiloista ja laitteista laatujärjestelmänsä arvioimista koskeva hakemus valitsemalleen ilmoitetulle tarkastuslaitokselle.

Hakemuksessa on oltava:

— kaikki asiaa koskeva tieto suunnitellusta kattila- tai laiteryhmästä,

— laatujärjestelmää koskeva asiakirjat,

— hyväksyttyyn tyyppiin liittyvät tekniset asiakirjat sekä jäljennös EY-tyyppitestaustodistuksesta.

3.2 Jokainen laatujärjestelmän alaisuudessa tehty kattila tai laite on tarkastettava ja sille on tehtävä 5 artiklassa tarkoitetussa, asiaa koskevassa standardissa (standardeissa) määrätyt tai vastaavat testit direktiivin vaatimustenmukaisuuden varmistamiseksi. Kaikki valmistajan hyväksymät perusedellytykset, vaatimukset ja säännökset on kirjattava järjestelmällisesti ja täsmällisesti kirjallisiksi ohjelmiksi, menettelyiksi ja ohjeiksi. Tätä laatujärjestelmää koskevien asiakirjojen on varmistettava laatuohjelmien, suunnitelmien, toimintaohjeiden ja pöytäkirjojen yhdenmukainen tulkinta.

Siinä on erityisesti oltava riittävä kuvaus:

— laatutavoitteista ja organisaation rakenteesta, vastuualueista ja johdon vastuusta ja toimivallasta tuotteiden laatukysymysten osalta,

— tarkastuksista ja testeistä, jotka on tehtävä valmistuksen jälkeen,

— keinoista, joilla valvotaan laatujärjestelmän toiminnan tehokkuutta,

— esimerkiksi sellaisista laatupöytäkirjoista, kuten tarkastusselosteet, testaustiedot, kalibrointitiedot, asianomaisen henkilöstön pätevyyteen liittyvät kertomukset.

3.3 Ilmoitetun tarkastuslaitoksen on arvioitava laatujärjestelmä päättääkseen, täyttääkö se 3.2 kohdassa tarkoitetut vaatimukset. Ilmoitetun tarkastuslaitoksen on pidettävä olettamuksena, että laatujärjestelmät, jotka noudattavat asiaa koskevia yhdenmukaistettuja standardeja, vastaavat näitä vaatimuksia.

Arviointiryhmässä on oltava vähintään yksi arvioija, jolla on kokemusta kyseisen tuoteteknologian arvioinnista. Arviointimenettelyyn on kuuluttava käynti valmistajan laitoksella.

Päätöksestä on ilmoitettava valmistajalle. Ilmoituksessa on oltava tarkastuksessa tehdyt päätelmät sekä perusteltu arviointipäätös.

3.4 Valmistajan on taattava, että hyväksytyn laatujärjestelmän mukaiset velvoitteet tulevat täytetyiksi ja että laatujärjestelmä pysyy tarkoituksenmukaisena ja tehokkaana.

Valmistajan tai valmistajan edustajan on ilmoitettava laatujärjestelmän hyväksyneelle ilmoitetulle tarkastuslaitokselle laatujärjestelmään aiotuista muutoksista.

Ilmoitetun tarkastuslaitoksen on arvioitava ehdotetut muutokset ja päätettävä, täyttääkö muutettu laatujärjestelmä edelleen 3.2 kohdassa tarkoitetut vaatimukset vai onko vaadittava uusinta-arviointi.

Sen on ilmoitettava päätöksensä valmistajalle. Ilmoituksessa on oltava tarkastuksessa tehdyt päätelmät sekä perusteltu arviointipäätös.

▼B

4. *Ilmoitetun laitoksen vastuulla oleva valvonta*

4.1 Valvonnan tarkoituksena on varmistaa, että valmistaja täyttää hyväksytystä laatujärjestelmästä johtuvat velvoitteet asianmukaisesti.

4.2 Valmistajan on sallittava ilmoitetulle tarkastuslaitokselle tarkastusta varten pääsy valmistus-, tarkastus- ja testauspaikalle ja varastoon sekä annettava sille kaikki tarvittavat tiedot, erityisesti:

— koskevat asiakirjat,

— tekniset asiakirjat,

— esimerkiksi sellaisista laatupöytäkirjoista, kuten tarkastuskertomukset ja testaustiedot, kalibrointitiedot, kyseisen henkilöstön pätevöimiseen liittyvät kertomukset.

4.3 Ilmoitetun tarkastuslaitoksen on tehtävä määräajoin tarkastuksia varmistaakseen, että valmistaja ylläpitää ja noudattaa laatujärjestelmää sekä annettava tarkastuskertomus valmistajalle.

4.4 Ilmoitettu tarkastuslaitos voi lisäksi ennalta ilmoittamatta käydä valmistajan luona. Näillä käynneillä ilmoitettu tarkastuslaitos voi tarvittaessa tehdä tai teettää testejä tarkastaakseen, että laatujärjestelmä toimii asianmukaisesti; ilmoitetun tarkastuslaitoksen on annettava valmistajalle kertomus käynnistä sekä testausseloste, jos testaus on suoritettu.

5 Valmistajan on säilytettävä vähintään kymmenen vuotta siitä, kun viimeinen kattila tai laite on valmistettu kansallisten viranomaisten saatavilla:

— asiakirjat, joita tarkoitetaan 3.1 kohdan kolmannessa luetelmakohdassa,

— muutokset, joita tarkoitetaan 3.4 kohdan toisessa alakohdassa,

— ilmoitetun tarkastuslaitoksen päätökset sekä kertomukset ja selosteet, joita tarkoitetaan 3.4 kohdan viimeisessä alakohdassa sekä 4.3 ja 4.4 kohdassa.

6 Kaikkien ilmoitettujen tarkastuslaitosten on annettava toisille ilmoitetuille tarkastuslaitoksille asiaa koskevia tietoja laatujärjestelmien hyväksymisistä ja hyväksymisien peruutuksista.

▼B

LIITE V

Vähimmäisvaatimukset, jotka jäsenvaltioiden on otettava huomioon nimetessään tarkastuslaitoksia

1 Tarkastustoimenpiteitä liittyviä testejä suorittava tarkastuslaitos, sen johtaja ja henkilökunta eivät saa olla tarkastamiensa laitteiden suunnittelijoita, valmistajia, hankkijoita tai niiden asennuksesta vastaavia eivätkä edellä tarkoitettujen osapuolien edustajia. He eivät saa välittömästi eivätkä edustajina osallistua kattiloiden ja laitteiden suunnitteluun, rakentamiseen, pitämiseen kaupan tai kunnossapitoon. Tämä ei sulje pois mahdollisuutta vaihtaa teknistä tietoa valmistajan ja tarkastuslaitoksen välillä.

2 Tarkastuslaitoksen ja sen henkilökunnan on tehtävä tarkastustoimenpiteet mahdollisimman korkeaa ammatillista rehellisyyttä ja teknistä pätevyyttä noudattaen, ja niiden on oltava vapaat kaikesta sellaisesta painostuksesta ja houkuttelusta, erityisesti taloudellisesta, joka voisi vaikuttaa heidän arviointiinsa tai tarkastuksen tuloksiin, varsinkin niiden henkilöiden tai henkilöryhmien taholta, joilla on etua tarkastuksen tuloksesta.

3 Tarkastuslaitoksen käytettävissä on oltava tarvittava henkilökunta ja tarvittavat varat voidakseen toteuttaa asianmukaisesti ne hallinnolliset ja tekniset tehtävät, jotka liittyvät tarkastamiseen; sillä on oltava mahdollisuus käyttää erikoistarkastuksiin vaadittavia laitteita.

4 Tarkastuksista vastaavalla henkilökunnalla on oltava:

— hyvä tekninen ja ammatillinen koulutus,

— tyydyttävät tiedot suorittamiensa tarkastusten vaatimuksista ja riittävä käytännön kokemus tällaisista tarkastuksista,

— vaadittava kyky laatia todistuksia, pöytäkirjoja ja selosteita, joilla todennetaan tarkastusten suorittaminen.

5 Tarkastushenkilökunnan puolueettomuus on taattava. Henkilökunnan palkka ei saa olla riippuvainen heidän suorittamiensa tarkastusten määrästä eikä tarkastusten tuloksista.

6 Tarkastuslaitoksen on otettava vastuuvakuutus, jollei tällainen vastuu kuulu valtiolle kansallisen lain mukaisesti tai jäsenvaltio itse ole välittömästi vastuussa tarkastuksista.

7 Tarkastuslaitoksen henkilökunnan on noudatettava ammatillista salassapitovelvollisuutta kaikkien niiden tietojen osalta, jotka se saa hoitaessaan tehtäviään tämän direktiivin tai tämän direktiivin täytäntöön panemiseksi annettujen kansallisten säännösten nojalla (poikkeuksena tiedot sen valtion toimivaltaisille hallintoviranomaisille, jossa laitos toimii).